

«Пасуться коні в зоряному лузі...»

Воронько Платон Микитович

* * *

Пасуться коні в зоряному лузі,
Нічліжники печуть солодкі буряки.
Два місяці — в сазі і на галуззі.
Я з жахом думаю:
А що, коли вовки?..

Усе вночі широкє і далеке,
Усе страшне — аж ген до Гниляків.
З гнізда схиляє голову лелека:
— Не бійся, спи, я прожену вовків.

Я засинаю в сіні на ряденці,
І видиться, як вовка б'є крилом
Наш черногуз.
І радісно на серці.
Солодкий дух пливе понад селом.

Постійна адреса: http://ukrlit.org/voronko_platon_mykytovych/pasutsia_koni_v_zorianomu_luzi